

at Regeringen vil tage Anledning af denne Diskussion til at gøre sit yderste for at fremme de Arbejder, som paa nogen Maade kunne fremmes. I denne Forbindelse turde jeg dog maaske gentagende henlede Opmærksomheden paa, at Regeringen ogsaa i det Tilfælde, at den vil fremme Arbejder ekstraordinært, bør, netop af de Grunde jeg har nævnt, tage det størst mulige Hensyn til danske Forhold. Det synes nemlig ikke altid at være Tilfældet. Det er meddelt mig i Dag, at ved et Udbud af forskellige Ting til Rigshospitalets Vaskerianlæg, Gryder til Tilberedning af Mad osv., kort sagt en Del Støbegods — der er ganske vist Specialiteter iblandt, men for disse Specialiteter er der Fabrikker her i Landet — er modtaget Tilbud fra forskellige, og at man, om ikke har foretrukket, saa dog maaske er ved at foretrække et tysk Firma, der er noget billigere end de tilsvarende danske Firmaer. Jeg har faaet meddelt et Par af Overslagssummerne paa Tilbud her fra Landet. Hvor mange Tilbud der er indgivet, er mig ikke bekendt; men jeg ved, at der har været flere, og at der fra et Firma er gjort Tilbud paa det hele til 41,200 Kr., medens et andet har været nede paa 40,700 Kr., og der skal være et tysk Firma, der er 2,000 Kr. lavere. Jeg vil dog efter den almindelige Praksis, der synes at have været fulgt her i Landet af de forskellige Ministerier, mene, at naar Forskellen kun er ca. 2,000 Kr., altsaa ca. 5 pCt., mellem tysk og dansk Fabrikat, var der særlig under de foreliggende Forhold den allerstørste Anledning til at foretrække et dansk Firma for et Firma fra et andet Land. Jeg henstiller til det vedkommende Ministerium — det er vel Kultusministeriet, som har med denne Sag at gøre — om man ikke vil finde det rigtigt ogsaa her at have et aabent Øre for de Krav, som lyde fra forskellige Sider, og jeg haaber, at ogsaa dette Ministerium vil føle sig forpligtet til at tage noget Hensyn til disse Krav.

Ud over Diskussionen, der føres her, tror jeg ikke, der vil komme ret meget ud af Lovforslaget for de arbejdsløse i rede Penge. Der kan dog maaske drages en Lære af Forholdene, og denne Lære maa da blandt andet blive den, at Arbejderne maa se at udvide deres Arbejdsløshedskasser noget mere. De faa jo Statstilskud i Forhold til de Bidrag, de selv betale, og det er dog heldigvis slaaet fast, at Statstilskuddet vokser med Medlemmernes Indskud, med andre Ord, at den Sum,

der er fikseret i Arbejdsløshedsloven, ikke kan betragtes som endelig, men at man skyder til, hvad der er fornødent. Jeg tror, at de forhaandenværende Forhold, hvor Arbejdsløsheden har været saa ganske ekstraordinær, saa at Kasserne ikke en Gang have kunnet efterkomme deres vedtægtsmæssige Forpligtelser — ikke at tale om, at de ikke have kunnet yde Understøttelse til dem, der gik arbejdsløse langt ud over den vedtægtsmæssige Tid — ville have bragt den Lære, at Arbejderne blive nødte til at forlænge Tiden for Understøttelsen. Det er en god Lære, kan man sige, men den har jo ogsaa været dyr for de arbejdsløse, og de maa vistnok se at komme ind paa ad vedtægtsmæssig Vej at faa fat i de Bidrag fra Statskassen, som man ikke har villet yde dem ad mere frivillig Vej.

Vort Forslag, som vi af redaktionelle og noget af praktiske Grunde havde ændret noget til anden Behandling, fremtræder nu som Ændringsforslag til Flertallets Forslag. Jeg skal derom bemærke, at naar vort Forslag kommer til Afstemning, og jeg antager, at det kommer til Afstemning først, vil det jo vise sig, om det bliver vedtaget eller ikke. Den Mulighed, at det ikke skulde blive vedtaget, ligger jo selvfølgelig for, maaske endda ret nær. Med denne Mulighed for Øje, at det skulde blive forkastet, vil jeg bemærke, at hvis det sker, ville vi selvfølgelig ikke stemme mod Flertallets Ændringsforslag eller det derved ændrede Hovedforslag. Vi ville selvfølgelig stemme derfor, fordi vi mene, at selv om der ikke er ret meget paa dette Ben saa er Forslaget dog i hvert Fald et lille Skub fremad i den Retning, som jeg mener, at vi skulle med denne Sag. Den Bemærkning gør jeg derfor til Efterretning for ærede senere Talere. Hvis altsaa vort Forslag forkastes, anbefaler jeg Tingets Medlemmer, specielt Socialdemokraterne, at stemme for Flertallets Ændringsforslag og for det Forslag, som derved ændres.

Ja, ud over dette er der ikke Anledning, synes jeg, til at bemærke stort. Jeg tænker, at den Diskussion, der er ført, vil, foruden den Følge, jeg har nævnt, ogsaa have en anden Følge, nemlig den, at der om hele dette uhyggelige Fænomen, som Arbejdsløsheden er, har rejst sig en Interesse, som vi neppe have set tidligere. Jeg tænker mig, at mange, som ikke have skænket denne Sag nogen stor Interesse, have faaet Øjnene aabnede for, at Arbejdsløsheden, som et æret Mindretal i